

ГАЛЕРИЈА . КИУ

ЈОСИП
ДИМИ
НИН

Рођен у Диминићима крај Лабина 1937. Завршио Школу за примењене уметности у Загребу 1957. и Академију ликовних уметности у класи проф. Марина Тартиале 1963. Живи и ради у Лабину, Карла Крањца 31. Самосталне изложбе:

1969. Кремона, Galleria D'Arte „La Cornice“ (с Јасном Маретић) 1971. Беч, Galerie Tao 1972. Загреб (Студио Галерије фурум), Лабин (Народни музеј), Ровињ (Музејска збирка), Пула (Изложбени салон) Загреб УЛУХ, IV Загребачки салон младих, V Загребачки салон) Сарајево, Сплин, Лабин, Ојашинја, Београд, Ријека (Међународна изложба оригиналног цртежа 1972), Пореч (VIII и XI Анале), Тинјово Ужнице, Пожсга, Чачак, Краљево, Крагујевац, Крушевац, Кремона (Италија), Пескароло (Италија), Ровињ, Пиран, Цеље, Пула, Имола (Италија), Мојовун.

Учесник II Медитеранског књиарског симпозија у Лабину 1971. ФКК Валалиа, Израда скулптуре 1972.

Награде:

1972. Награда ARS HISTRIAE III

1972. Награда Фонда др. Мијо Мирковић

ЈОСИП ДИМИЋИЋ НИЋИЋ

Владо Бужанчић

Природа је облик и свијест постојања. Колико човек у њој учествује? Чини се незнатно. И тиме је сигурнија његова воља да се одупре, да се наметне да се брани и осваја. Да спознаје толику тајновитост полагањем системом искуства и свакодневним неразријешивим одуширањима нестајању. Зато се толико и радује и својим илузијама, и својим увјерењима и поводи за својим слутњама.

И то је један од разлога зашто тако упорно и тако дуго постоји умјетност, зашто толико сличности и разлика, зашто толико истих и различитих питања у њеној властитој повијести, у

њеном властитом животу и његовом изборавању међу толиким запрекама.

Свака осјетљивост има свој посебни слијед, има своју више мање богату повијест. Већ приликом ДИМИЋИЋЕВЕ изложбе и Загребу, свибња мјесеца 1972 године, рекао сам да је ДИМИЋИЋЕВА скулптура првенствено ОРГА ИЧКА, БИОЛОШКА АНАЛИЗА ПРИРОДНИХ И ЖИВОТНИХ ПЕЈЗАЖА, егзистенцијалних утврђења, плурализам сажетих догађаја и различитих времена, да је она тренутак моћи насупрот реалности очаја, да се у конструкционо-мисаоном јединству откривених историја налази специфична и изузетна снага ДИМИЋИЋЕВИХ визуалних детерминанти, не тако честа ни унутар наше ни међународне савремене скулпторске продукције.

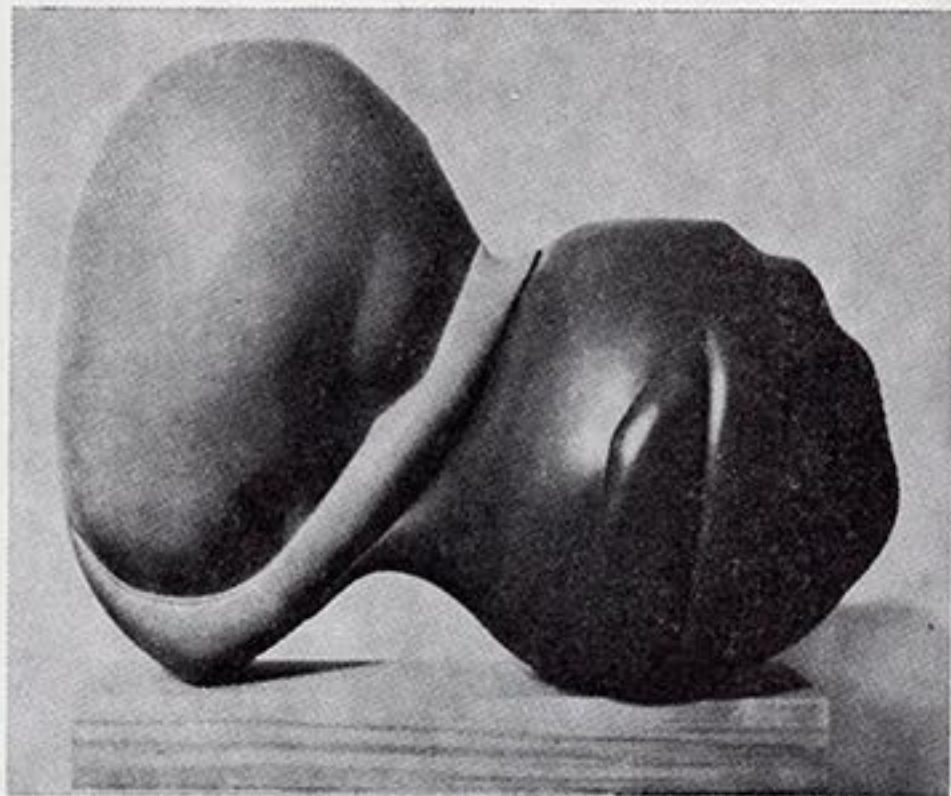
Данас је овај слијед још једанпут и потврђен и доказан: обогаћен је радом нових тема — одговором на узнемирујућа питања.

Нема рјешења заувјек. Постоје само отклањања. Она ће ослобађајући досегнуте видике од наших неизљечивих несигурности, наше угрожености, пружати и даље опасне могућности, или неко помало друго право на пустиловину спознаје, на повјерење у смисао записа.

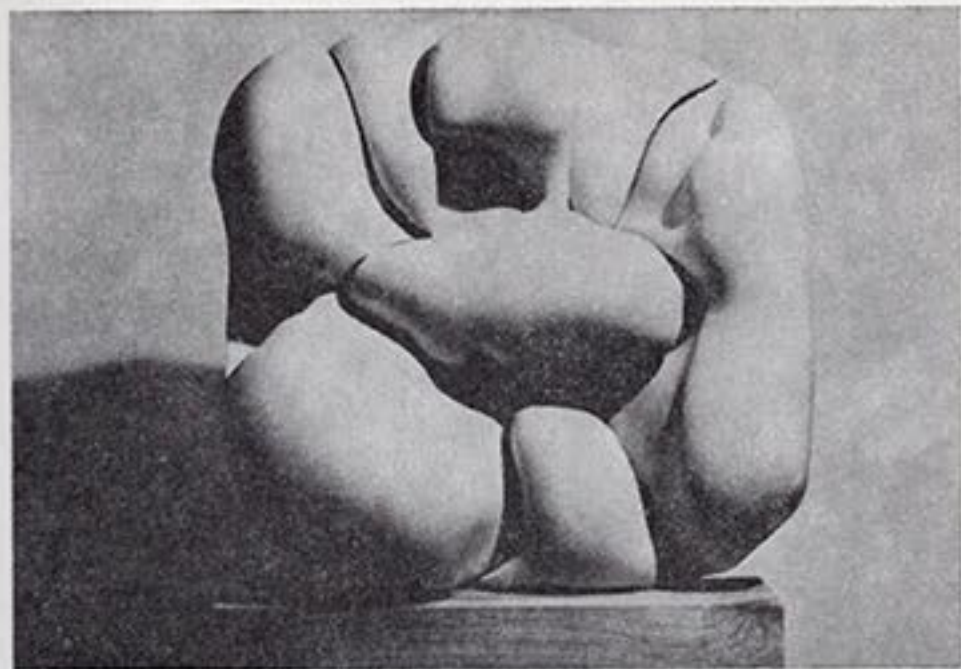
Немир ЈОСИПА ДИМИЋИЋА, његова упорност међу толиким властитим искреним сукобима, јамчи не само значај вриједности од данас већ и право, и радозналост, на занимљивост нових одговора.

1. Бујање бојено дрво 1970.
2. Два тијела бојено дрво 1971.
3. Нарочити откуцаји бојено дрво 1971.
4. Оправдавајуће супротности бојено дрво 1971.
5. Нарочити откуцаји II бојено дрво 1972.
6. Нарочити откуцаји III бојено дрво 1972.

7. Осјет љубави или љубавни осјет бојено дрво 1972.
8. Моћ бојено дрво 1972.
9. Торзо бојено дрво 1972.
10. Жута бојено дрво 1972.
11. Слатки умор бојено дрво 1972.
12. Токови бојено дрво 1972.
13. — 27. Цртежи фломастер 1970/73.

Јосип Диминић:
Оправдајуће супротности

Јосип Диминић:
Жута

ГАЛЕРИЈА . КНУ

Савези Галерије КНУ:

Олга Јанчић

Марија Пушић

Марко Крсмановић

Милан Цмелић

Зоран Павловић

Кустос:

Владимир Розић

Графичко решење:

Миле Грозданић

Издавач:

Коларчев народни универзитет

Београд, Студентски трг 5

Штампа:

„Научно дело“

Београд, Вука Караџића 5